

Jerzy Romanow, Wojciech Chudy, Zbigniew Lissak, Andrzej Dwilewicz, Wiesław Piszczalowski

Wrocław. Arsenał Wrocławski

Informator Archeologiczny : badania 15, 277-278

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WROCLAW
Arsenał Wrocławski

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział we Wrocławiu

Badania prowadzili: dr Jerzy Romanow, mgr Wojciech Chudy, mgr Zbigniew Lissak, mgr Andrzej Dwilewicz, mgr Wiesław Piszczalowski /autor sprawozdania/. Finansował WKZ we Wrocławiu. Trzeci sezon badań.

Program badań obecnego sezonu zakładał dalsze prace poszukiwawcze, ukierunkowane na możliwie pełne rozpoznanie zabudowy odkrytej budowli "zamku". Główny program badań dodatkowo został rozszerzony o badania dotyczące rozpoznania zabudowy obecnie nieistniejącej - magazynu dobudowanego niegdyś do skrzydła wschodniego Arsenału.

W wykopie I/81 usytuowanym wzdłuż odcinka miejskiego muru obronnego dobiegającego do południowo-zachodniego narożnika Arsenału stwierdzono fragment muru ceglano-żwirowego z odcinkiem budowli "Zamku". Mur ten zaopatrzony jest w dwie przypory rozmieszczone co 5 m licząc od narożnika. Lico muru, łącznie z przyporami zdobione jest zendrówkami o układzie krzyżowym.

Wykop II/81 założono na przedłużeniu północnym wykopu I/81. W wykopie stwierdzono posadowienie muru "Zamku", które jest znacznie głębiej posadowione od miejskiego muru obronnego.

Wykop III/81 założony został poza zabudowę Arsenału na terenie dziedzińca szpitala wojewódzkiego. W wykopie długości 34 m i głębokości 2,8 m nie zaobserwowano żadnych śladów budowli murowanych. Brak reliktów budowli pozwala na określenie maks. zachodzącej granicy zabudowy "zamku".

Wykop IV/81 założony został wzdłuż miejskiego muru obronnego na odcinku od narożnika północno-wschodniego Arsenału do budynku Archiwum Szpitala Wojewódzkiego. W wykopie na całej długości odsłonięto mur ceglany, tworzący odsadzkę o szerokości 0,80 m, szerokość całkowita muru wynosi 2,30 m.

W wykopach V/81-IX/81 uchwycono obrys ścian wyznaczających trapezowaty dziedzińiec magazynu barokowego o wymiarach 29,8 x 18 m i grubość muru 1,90 m. Wnętrze dziedzińca wyłożone jest brukiem kamiennym.

W wykopie X/81 usytuowanym wzdłuż ściany południowej Archiwum Szpitala odsłonięto fragment wschodniego odcinka muru "zamku" o szerokości 2,95 m.

W wykopach XI/81-XIII/81 założonych w piwnicy archiwum stwierdzono kontynuację kamiennego fundamentu muru wschodniego "zamku" oraz odcinek fundamentu miejskiego muru obronnego.

W wykopie XIV usytuowanym wzdłuż zewnętrznych ścian wschodniej, północno-wschodniej i północnej budynku archiwum, uchwycono dalszy przebieg miejskiego muru obronnego oraz zewnętrzny łamany narożnik północno-wschodni zamku z fragmentem przebiegu jego ściany północnej.

Badania będą kontynuowane.

WROCŁAW
Pl. 1 Maja

patrz
późne średniowiecze

WYSZOGRÓD
woj. płockie
Klasztor OO Franciszkanów

patrz
późne średniowiecze

ZAKRZEW, gm. Warta
woj. sieradzkie
Stanowisko 12

patrz
późne średniowiecze *

ZAMOŚĆ
Fortyfikacje

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Zamościu

Badania prowadzili mgr mgr Ryszard Pomarański i Paweł Dębowski /autor sprawozdania/. Finansowała Wojewódzka Dyrekcja Rozbudowy Miast i Osiedli Wiejskich w Zamościu. Szósty sezon badań. Fortyfikacje miejskie /XVI-XIX w./.

Kontynuowano nadzory archeologiczne na bastionie 7 koncentrując prace w północnej części bastionu. Prowadzono nadzór archeologiczny przy usuwaniu ziemnego nasypu z północnego odcinka fosy wewnętrznej nadszańca powstałego w latach dwudziestych XIX w. Nasyp ziemny powstał w 1866 r. w wyniku wysadzenia fortyfikacji i późniejszych niwelacji. Lico i korona muru fosy wewnętrznej zachowały się do wysokości korony kamiennego fundamentu, odsłonięto je na długości 30 m. Nadzorem objęto obszar o powierzchni około 140 m². Dalsze prace obejmą północną część bastionu 7, gdzie należy uchwycić orylen północny wraz z barkiem oraz poterną.

Jednocześnie prowadzono nadzór archeologiczny przy murze kurtynowym 6-7, podczas mechanicznego usuwania ziemnego nasypu, który powstał w 1867 r. w wyniku wysadzenia fortyfikacji. Nadzorem objęto obszar